

TURRAPPORT

LITAUEN OG LETLAND 7 – 19 MAJ 2014

Tekst: Henning Skjelborg. Foto: Allan Kruse. DOF-Køge

Vi var 4 deltagere fra DOF-Køge i denne tur. Gitte og Allan Kruse, Marta Grun og Henning Skjelborg. Gitte og Allan havde planlagt en længere tur gennem Polen, de baltiske lande, Finland og Sverige. Marta og jeg fløj til Vilnius, hvor vi blev samlet op af Gitte og Allan i deres autocamper. Vi havde så 12 dage sammen, hvorefter vi skiltes i Riga, hvorfra Marta og jeg fløj hjem.

Vejrguderne var os ikke milde stemte. Gitte og Allan havde ringet hjem og anbefalet varmt tøj! Og det var nødvendigt. Såvel varmt tøj og regntøj kom ofte i brug.

7/5. Vi ankom til Vilnius ved middagstid i 10 graders varme og bygevejr. Efter at Marta og jeg var indkvarteret på luksushotel i centrum formåede vi 250 danske kr. (!) brugte vi dagen på sight-seeing i den gamle bydel. Vi besøgte den gamle borg højt oppe og vandrede gennem den smukke park nedenfor. Der var en del fuglekvidren, som vi egentlig godt kunne genkende, men hukommelsen var endnu ikke i fulde omdrejninger, indtil Marta udbrød: Det er s'gu da Broget Fluesnapper! Først da de endelig viste sig, måtte vi give hende ret. Husrødstjert og Rødstjert var omkring os på Torvet og Gulirisk, som jeg altid forbinder med storbyer sydpå, sang fra tagene og træerne på torvet.

Gitte og Allan skulle nå campingpladsen inden lukketid, så Marta og jeg vendte tilbage til gågaden, hvor aftensmaden blev indtaget på en lille hyggelig restaurant.

8/5. 8:00 holdt autocamperen foran hotellet, og så afsted i gråvejr og 12 graders varme. Turen gik nu stik vest over Kaunas, hvor vi forlod motorvejen for at følge floden Nemunas. Vejret klarede lidt op, og vi gjorde ophold for at nyde udsigten over den ret store flod. Nattergalen var ankommet, og Rødrygget Tornskade gjorde os selskab ved vores udsigtpunkt. Hvid Stork var overalt, og denne første dag talte vi ca. 50. Da frokosten blev indtaget i skoven, var det til akkompagnement af Skovsanger og Broget Fluesnapper.

Vi ankom til Silute ude vestpå, hvor der var bestilt 2 værelser i 2 dage, så da Marta og jeg var installeret, gik turen ud til Rusne, hvor den russiske enklave, Kaliningrad, ligger lige på den anden side af floden. Vi fandt vejen helt ud til et info-center ved en af de talrige kanaler. Der var sandelig en meget venlig naturguide, som med fagter og meget gebrokkent tysk var os en lille smule behjælpelig. Solen kom frem og sammen med den, viste en nattergal sig på jorden lige foran os. Mens vi andre var optaget af Havørn – 2 stk. - fik Gitte så alene fornøjelsen af en Vende-hals i græsset!. Som trøst kom en Hede-høg og endnu et par Havørne til syne. Solen blev afløst af småregn, så vi bevægede os helt ud til fugletårnet med udsigt ud over den enorme strandsø, som afgrænses af en mere end 100 km. lang tange langt ude vestpå. Vort håb var Vandsangeren, som netop findes i denne biotop, men heldet var ikke med os. Atlingand er meget almindelig, hvilket vi fik bekræftet. Rørdrum trommede lystigt og Drosselrørsanger, Rørsanger og Sivsanger gav deres besyv med. Ved et næsten udtørret bassin ved vejen betragtede vi Sortterne, Tinksmed og Gul Vipstjert og delagtiggjorde hinanden i observationerne, hvortil Allan sagde: Ja, ja, men der sidder altså en Citronvipstjert! Det var dagens kup! Og så var der altså også lige en bæver i de mudrede kanaler. Dagens ”høst” blev ca. 50 arter, så vi kunne tilfredse vende tilbage til mod Rusne, hvor vi fandt en campingplads til campingfolket. Aftensmaden i Silute, der ikke ligefrem glimrer ved stort udvalg af restauranter, men en god pizza og en god øl kan gøre underværker.

9/5 Dagen var helliget fuglestation ved Vente, en af Europas største ringmærkningsstationer. Marta havde været der før, og forventninger var høje. Vi havde fået anvist en kortere vej ad grusveje gennem marsken med spredte skove, og det gav fine observationer både ud og hjem. Desværre var fuglestationen under ombygning, så der var ikke et øje! Og vi havde håbet på kyndig vejledning! Samtidig blæste det temmelig kraftigt, så vores havobservation gav blot Mudderklire, Havterne og en enkelt Tejst. Til gengæld fik vi på hjemturen ved nogle store fiskesøer og lavvandede søer Stork, Trane, Fiskeørn og 12-15 Havørne plus mange

vadere.

Selvom det småregnede, besluttede vi os for atter at køre til Rusne og ud til fugletårnet. Mindsandten om ikke vi så endnu en (den samme?) Citronvipstjert ude ved tårnet. Vi hørte masser af Drosselrørsangere og Savisangere, og det lykkedes os at få set sidstnævnte. Vandsangeren var heller ikke dag samarbejdsvillig. Engsnarre gav sig til kende sammen med Rørdrum, og Sølvhejren afsluttede dagens observationer, ligesom vi afsluttede igen med pizza og øl.

Storke i landsby

spadseretur iført regntøj. I grøften ved skovstien fløj en Svaleklire undrende op: Hvem fa'en går tur i min skov i regnvejr?

Vi kørte nu ind i nationalparken, Aukstaitijos. Gamle landsbyer ligger spredt i området, som er lidt mindre end Bornholm. Vi kunne se, at den byggestil, der er anvendt i de gamle huse holdt sig langt op i forrige århundrede. Alle stuehuse, nye som gamle – små og i træ – er på forsiden forsynet midt på med en 2 -3 kvadratmeters udbygning, som fungerer som et slags vindfang. Farven på husene er enten skiddengul eller skiddengrøn.

I Paluse midt i parken ligger et fint informationscenter. Dette var dog lukket, da vi ankom sidst på dagen. En meget primitiv campingplads fandtes, så Gitte og Allan kunne residere her i 3 dage. Marta og jeg blev indlogeret på vores forudbestilte værelser i Ignalina 5 km. fra Paluse. Hotellet lå smukt ved en sø. Det lykkedes os - trods store sprogproblemer – at blive indlogeret og få bestilt aftensmad til 4 personer. Et gennemgående problem var i øvrigt kommunikationen. Praktisk taget ingen på hele turen talte engelsk eller tysk. (Undtagen i Riga, hvor engelsk var helt naturligt!) Hvorimod russisk var modersmål i de østlige egne eller eneste fremmedsprog.

11/5 Morgenmaden serveredes først kl. 9, så der blev fourageret i det lokale supermarked, og uden for byen kunne vi spise på en rasteplads med fin udsigt over en stor sø. Det var tørvejr og 10 grader, så vi bevarede optimismen. Såvel Broget, som Grå Fluesnapper vimsede omkring os, og Rørdrum, Drosselrørsanger og Pirol akkomponerede morgenmaden. Gråspætten lod sig høre, og efter lang tids jagten ved søbredden og gennem skoven fik vi endelig ram på den tæt på rastepladsen. Den tretåede Spætte hørte vi tromme, men den var ikke til sinds at lade sig se.

Vi besøgte informationscentret for at få nogle tips og eventuelt hyre en guide. Den unge pige var såmænd ret behjælpelig, men lederen/guiden sad i møde, og ville ikke vise sig! Vi prøvede via den unge pige at fremskaffe nogle tips, specielt om Tredækker, men hun vendte tilbage med beskeden om, at den var her ikke pt. Vi anede, at han ikke ville fortælle os noget, hvilket i princippet er OK, eller også var det med ham som guide, og at vi i givet fald skulle have booket tid en måned forinden. Centret er åbenbart ikke gearret til spontane guidede ture. Vi fik dog anvist fiskedammene østpå, og en sø sydøstpå.

Turen gik så ud til det østligste Litauen, hvor landet ligesom stikker en halvø ind i Hviderusland. Her er der en stor sø, og de anviste gode fiskedamme. Det er et fuldstændigt fladt område og fiskedammene er store, så vi fik gået en del. For en gangs skyld var vi glade for, at der ikke var høj solskin! Der var de fleste vadefugle, men ingen sjældne klirer. 10 Havørne og 2 Fiskeørne kunne dog ikke overtrumfe de 2 Sorte Storke!

10/5 Turen gik denne dag til Iglanina i det østligste Litauen. Det var en tur på omkring 350 km, og vejret så lovende ud. Der blev indgået væddemål om antallet af observerede storke på den lange tur. Vi nåede op på 167, og til sammenligning så vi kun 6 traner. Lidt før Kaunas drejede vi mod nord efter Panevezys. Målet var søen ved Lena 30 km. sydøst for denne by. På sydsiden af søen ligger et lystslot i en park, hvor vi kunne komme lidt rundt og ned til søen. En stille regn sivede ned og lagde en dæmper på fugleaktiviteten, så det blev ved Drosselrørsanger og Rørdrum.

Vi fortsatte mod øst, og landskabet ændrede sig til bakket, udyrket højland med spredte skove. Vejret ændrede sig ligeledes, så regnen silede nu ned. Det afholdt os dog ikke fra en

Inden frokost kørte vi de sidste km så langt østpå, vi kunne komme. Sidste by er en flække ved navn Dysna. Vejene i hele denne østlige del er elendige, og husene er forfaldne. Markerne er for det meste udyrkede, men der var ofte alligevel en enkelt ko. Hestene havde sammenbundne forben, så de ikke kunne løbe så langt. Gamle koner lagde kartofler med håndkraft i en plovfure, og mænd skubbende jorden tilbage i furen. Det var et landbrug, som vi kendte herhjemme for knap 100 år siden. Men der var parabol på alle de forfaldne huse!

Frokosten, som var blevet lidt sen, indtog vi i skoven lige ved grænsen. Lidt underligt, at Hviderusland lå på den anden side af grøften. Vi vandrede lidt rundt i skoven og jagtede spætter. Gråspætten drillede os atter. Aftensmad på samme hotel efter en lang tur ad hullede veje. Nyrerne var måske rystet løse, men det viste sig, at de store fadøl til aftensmaden blev tolereret af organismen.

Frokost på grænsen til Hviderusland

12/5 Vi spiste morgenmad ved søen i Paluse, og i det regnfulde vejr tog vi en lille biltur rundt i nationalparken, hvor vi bl.a. besøgte en gammel vandmølle. Det var et smukt bakket landskab, der viste sig med fine gamle landsbyer og kirker. På et højdedrag med flot udsigt var der en trommende spætte, som vi var lidt usikre på. Det skulle vel ikke være den eftertragtede tretåede? Ak, nej!

Efter frokost på en dejlig restaurant i Paluse klarede det lidt op, og vi besluttede os for søen sydøstpå ved Kretuonas lige uden for Nationalparken. Den stakkels autocamper fik sin affjedring godt testet, og det samme fik Allans nerver! Igen hullede veje. Det var dog umagen værd. Selve søen kan man ikke komme til, men ved et fugletårn ved den østlige side har fin udsigt over et fantastisk vådområde på nogle hektarer. Masser af Sortterner, en del Hvidvingede Terner og minsandten om ikke også der var et par Hvidskæggede Terner! Atlingand, Knarand, Skeand og Pibeand var talrige. Flere flokke af Sortstrubet Lom trak over, og på turen hen til bilen gav en Lærkefalk opvisning.

Vi skulle lige prøve at komme helt ned til søen, men det var umuligt. Os uden gummistøvler fik mildt sagt våde sokker. Godt at der var hårtørre på værelset – til skoene altså.

Vi nåede hjem med såvel bil som Allans nerver intakte. Sidstnævnte måtte dog dulmes lidt med Hotellets bedste fadøl.

13/5. Vi skulle nu forlade Litauen. Efter morgenmaden ved søen uden for Ignalina gik turen mod nord og vi krydsede grænsen. Blå Kærhøg og et par Rørhøge hilste os farvel i Litauen. Vi fortsatte mod Daugavpils, hvor vi kørte over floden Daugava. En enorm flod, som vi senere skulle se mere til. Efter 20 km. drejede vi fra A13 ad hovedvej 58 stik nord. Vores mål var fiskedammene ved Nagli. Vi regnede med at kunne overnatte i Vilani, en rimelig stor by på E22 lige syd for Nagli. De på kortet angivne overnatningsmuligheder var begge lukkede. Vi kørte mod vest til Varaklani, hvor der imidlertid heller ikke var muligheder. Der var et infocenter i et gammelt forfaldent slot, og en meget venlig pige forsøgte at anviser overnatning. Vi forsøgte, men en meget brøsig russer var ikke til sinds at huse en autocamper! Tilbage til parken, hvor vi gik lidt rundt. De heldige ikke blot hørte, men så Pirol. Vende-halsen drillede atter! Gulbug og Kernebider kom på listen. Dagen havde kun budt på 37 storke, men det var heller ikke lige storkeland, vi var i.

Vi måtte bide i det sure æble og køre mod øst for at finde overnatning i Rezekne. Det ville give os ekstra 25 km hver vej de næste 2 dage. Efter flere forsøg endte vi på et rimeligt godt hotel i byen – naturligvis med restaurant, som desværre var lukket for andet end morgenmad! Et dejlig rustik italiensk restaurant lå 100 meter væk, så ulykken var ikke stor.

14/5 Fiskedammene ved Nagli havde Gitte og Allan tidligere besøgt, så vi var ikke helt på Herrens Mark. Fiskedammene i Nagli ville vi besøge senere på dagen og vi kørte mod nord til søen Lubans. Vi fandt det lille infocenter, hvor der blev kommunikeret på russisk med få tyske ord! Den venlige bestyrer af infocentret udpegede på kortet nogle gode steder for os. Mens vi ”samtaled” med ham, sang adskillige Karmindompap rundt omkring os, og lod sig se i flotte røde farver. Ved dæmningen på nordsiden af Lubans var der på begge

sider livlig aktivitet. Sortterne, Hvidskægget Terne, Dvärgmåge, Gråstrubet Lappedykker, mere end 30 Hvid Stork, 14 Sølvhejrer blev talt og ved dagens slutning havde vi talt 10 Havørne og 8 Fiskeørne.

En helt igennem overdådig service fandt vi i et nybygget informationscenter – Baka - på dæmningen. Kan varmt anbefales. En meget venlig engelsktalende pige serverede te og småkager og viste os rundt. Fine

Hvidvinget terne

camperingsmuligheder, værelser/lejlighed (få pladser) kan lejes. Mailadresse:

baka@rezeknesnovads.lv Vi blev kørt i elevator op i tårnet til udsigtsplatformen. Lige den dag var vandoverfladen lidt tom, men det enlige andepar, der svømmede rundt var til gengæld Rødhovedet And.

Da vi forlod centret spottede Allan en Hærfulg, der fløj tværs over vejen. Vi andre måtte trøste os med en meget synlig Lærkefalk i buskadset. Duehøg fløj over, og Misteldrossel sang.

Fiskedammene ved Nagli tog vi på hjemvejen. Vi kørte så langt vi kunne ad dæmningen ud til dammene.

Der blev talt 31 Dvärgmåger og 2 Sorthalset Lappedykker. Efter intens lytten blev vi overbevist om Kærsangerens tilstedeværelse.

Og så var det tilbage til Rezekne og den italienske restaurant.

15/5 Vi kørte atter mod vest ad kendte veje, men denne gang dog lidt længere. Vi strejfede lige det store Teici-reservat, som vi gemte til senere på dagen. Vi sigtede efter infocentret i Laudona syd for Krustkalni-reservatet. Lige syd for Laudona var heldige, idet en Lille Skrigeørn landede 100 meter væk, så vi alle kunne få den i skopet. 4 Hvepsevåger og 2 Lærkefalk kom på dagslisten. Damerne hørte lille Fluesnapper, og der måtte herrene så tro på!

Vi fandt infocentret, men guiden var også her travlt optaget og havde overhovedet ikke tid til at tale med de 2 udsendte kvindelige ambassadører fra vort selskab! Derimod var den tilknyttede gartner behjælpelig med at udpege redekassen for Spurveuglen. Den var desværre bortrejst så længe, vi var der. Frokosten blev indtaget i den lille park ved en å, mens Vende-halsen igen skulle distrahere os. Ude af syne, naturligvis!

Vi kørte ad småveje gennem reservatet, og besteg et højt fugletårn. Der var ikke meget at se for træer, men Fyrremejsen sang og viste sig ganske kort. Da frokosten var indtaget, kom gartneren fra centret. Der skulle slås græs ved tårnet, og han gjorde os klart ved hjælp af fagter, at han ville tage os med ind i det ”forbudte” område. Hold da kæft! Vi kunne så komme helt ned til en af søerne, men desværre var søen næsten tom.

Vi kom ud til hovedvejen og sigtede efter Madona, hvor vi drejede mod øst igen ad hovedvej 84. Mod Murmastiene. Vejen ind mod Nordeuropas største højmos, Teici, går til højre ca 100 meter efter venstresvinget i byen. Stik vest. Langt inde var der en bom, og der var adgang forbudt videre. Da vi var lidt skuffede over manglende hjælp fra diverse infocentre, udførte vi civil ulydighed og entrede fugletårnet, der lå 50 meter inde på ”forbudt område” Det er et enormt område, og sikke en stilhed. Det blev desværre kun til 2 traner. Vi fulgte så 84 sydpå til A12, hvor vi drejede mod vest igen og passerede for anden gang i dag højmosen. Et meget højt tårn blev besteget, men også denne gang blev det ved 2 traner.

Vi overnattede i Jekabpils (”Jakobsborg”). På en tankstation på sydsiden af floden, hvor hovedbyen ligger, måtte fagter og tegninger tages i anvendelse, men vi fandt ret let hotellet, som lå lige ned til floden Daugava, som nu var blevet betragteligt større end i Daugavpils. Mens vi nød en velfortjent pilsner med udsigt til floden, kom en moden herre ned til bredden, klædte sig af og tog en svømmetur. Vandet så nu ikke for os indbydende ud. Men det var der til gengæld 2 bævere, der syntes!

16/5 Efter morgenmaden lige en lille tur langs med floden, som gav Sortterne, Nattergal, Drosselrørsanger og Tornsanger. Så ventede der ca. 250 km til Riga. Vort mål var Kemer Nationalpark vest for Riga. Vi skulle følge E22 hele vejen. Vejen forløber tæt på floden, og sydvest for Riga kører man ad en kolossal lang dæmning, der opstemmer floden til en lige så kolossal sø. Vi rastede ved en lille plads ved en bro, der fører over en mindre flod. Kort herefter begynder nationalparken, og vejen til Kemer nationals infocenter kommer kort efter til højre. Man kører over jernbanen og gennem den lille by Kemer og lidt udenfor ligger centret til venstre. Den opmærksomme chauffør spottede straks en Mellemflagspætte, der fløj over

kørebanen og satte sig meget synlig for alle i et træ.

Her var infocentret tip-top med engelsk-talende guide. Hun gav en masse tips, og hun forklarede, hvorfor de andre guider ikke havde tid. De var alt for få, og havde masser af opgaver, så for at nå alt, var arbejdet skemalagt lang tid forud. Så hendes råd var, og som hermed er givet videre: Bestil guider i god tid!

Den sydvestlige del af Kemeris, mod Slampe, blev målet. Her ligger det sydlige tårn. Guidens vejbeskrivelse var perfekt. Her var gode muligheder for Sort Stork, men det blev ved muligheden. Rødrygget Tornskade, Bynkefugl og Sivsanger og atter Traner, som stadig fascinerer én. Der var en del vilde heste af racen Konik, 2 kronhjorte og 8 vildsvin. Efter kaffen vovede Gitte pelsen og fortsatte ad små jordveje mod syd, og vi nåede lykkeligvis ud på en stor landevej og vendte snuden mod nord. Vi skulle finde overnatning, og det lykkedes hos en gammel dame, der ovenikøbet lod autocamperfolket bruge husets faciliteter uden beregning. Marta og jeg blev indlogeret, og vi nåede en aftentur til søen Kanieris. Vejen følger den sydlige bred, hvor der er et tårn og oven mod vest ligger et andet. Begge tårne blev prøvet, og især det vestlige gav et fint udsyn til Sortterne og Hvidskægget Terne. Rørdrum og Savisanger hørtes, og Sølvhejrer sås.

Vi indtog aftensmaden i det til værelserne hørende fælleskøkken.

17/5 Sidste dag med fælles fugleobservationer. Vi stod op kl. 4:00, for vi skulle være fremme ved 5-tiden for at se spætter. Fra omtalte naturcenter gik turen ad den anviste sti i 5graders varme. Det var godt nok koldt, men bestemt umagen værd. Vi fik set (endelig) Vende-hals, Gråspætte, Stor og Lille Flagspætte samt Sortspætte. 11 traner fløj over, og vi noterede Gulbug, Karmindompap, Nattergal, Gøg, og turen sluttedes af med en Svaleklire. Så var det tid til morgenmad. Velfortjent og tiltrængt. Men morgenkilden fortog sig ret hurtigt.

Vi begav os så ud i højmosen lige syd for E22. Lidt vestpå fra Kemeris går en lille vej til venstre mod syd, og man ender ved en parkeringsplads. Herfra går der en lang sti ud i højmosen, Bordwalk. 3-4 km lang. Nu var det tid til at smide det meste af tøjet. Vi nåede op på over 25grader! Det myldrede med Bynkefugle, men det mest spændende var de to Tinksmede, der her var "hjemme i deres vante omgivelser". De gik roligt rundt i kanten af en af mosens utallige småsøer. 25 meter væk og helt rolige!

Sidste fugleobs. foregik ved Kanieris-søens udløb i Rigabugten. Det gav lige Baltisk Sildemåge, Temmincksryle og Lille Præstekrave.

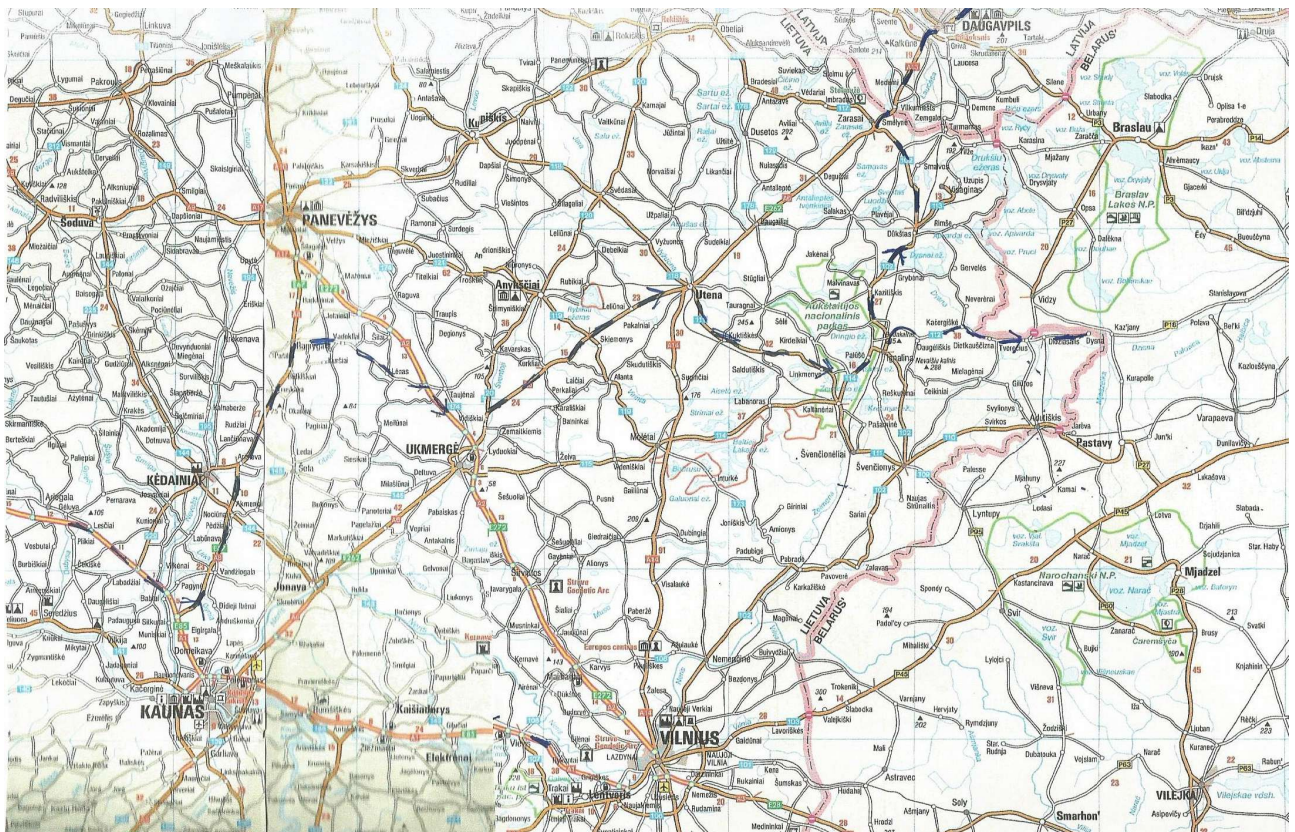
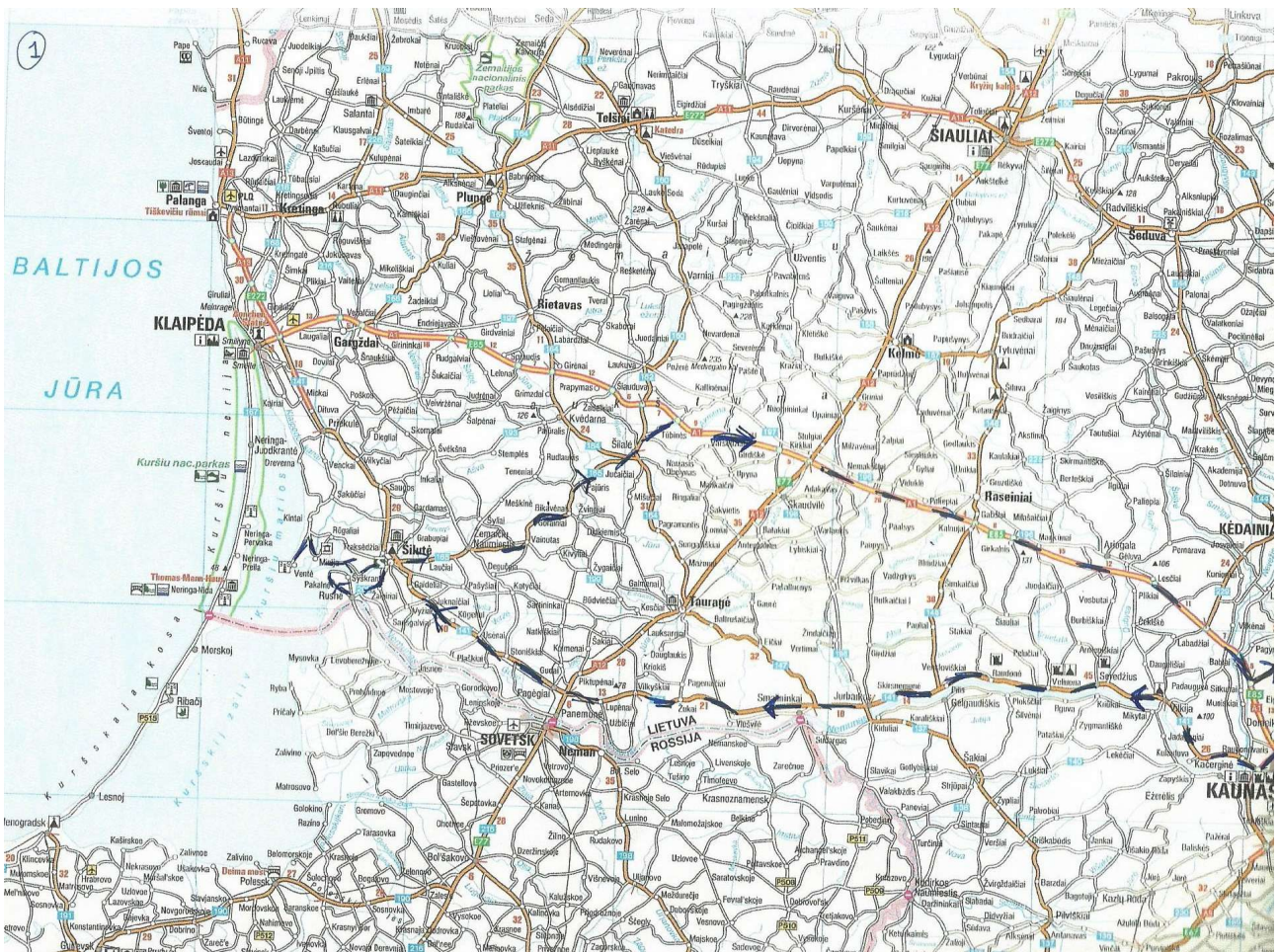
Nu var det så ind til Riga, hvor Marta og jeg havde bestilt hotelværelser for 2 nætter. Campingpladsen lå på en ø i floden, og den fandt vi uden det store besvær. De største øl campingpladsen kunne præstere blev indtaget, inden en taxa fik lov at bringe hotelgæsterne ind i centrum.

Nu var sommeren endelig kommet, så Marta og jeg kunne nyde en aftentur i den meget smukke og gamle by. Vi fandt en restaurant tæt ved hotellet, så vi hurtigt kunne tumle i seng, for det havde været en lang dag.

18/5 Dagen var helliget kulturen. Byvandring i Riga. Gitte og Allan havde taget cyklerne, og mødte os ved Operaen. Vejret var strålende sommervej, og frokosten nød vi på en tagterasse. Vi fik set det meste af det gamle Riga, og det var bestemt en oplevelse. Efter aftensmad udendørs skiltes vi for denne gang. Gitte og Allan skulle videre, og Marta og jeg skulle flyve hjem næste eftermiddag.

19/5 Vi 2 tilbageblevne nåede en times sejltur på Daugava. Førhen anede jeg ikke, at der var en flod i Riga, og at den er bredere end Donau er i Budapest! Vi fik set containerhavnen, som er/har været den største udskibningshavn for det russiske imperium.

Vi afsluttede vores baltikumbesøg med maner: orgelkoncert i Domkirken. Det skulle være Europas ældste fungerende orgel. Og så taxa til lufthavnen.

Fugleliste

Der blev i alt optalt 148 arter (incl. ”hørte”)

Sortstrubet lom	Trane	Bysvale
Toppet Lappedykker	Lille Præstekrave	Skovpiber
Gråstrubet Lappedykker	Hjejle (hørt)	Engpiber
Sorthalset Lappedykker	Vibe	Hvid Vipstjert
Skarv	Temmincksryle	Gul Vipstjert
Rørdrum (hørt)	Brushane	Citronvipstjert
Sølvhejre	Stor Kobbersneppe	Gærdesmutte (hørt)
Fiskehejre	Rødben	Jernspurv
Sort Stork	Sortklire	Rødhals
Hvid Stork	Hvidklire	Nattergal
Knopsvane	Tinksmed	Rødstjert
Sangsvane	Mudderklire	Husrødstjert
Sædgås	Svaleklire	Bynkefugl
Blisgås	Dobbelt Bekkasin	Stenpikker
Grågås	Dværgmåge	Solsort
Gravand	Hættemåge	Sjagger
Pibeand	Stormmåge	Vindrossel
Knarand	Sølvmåge	Sangdrossel
Krikand	Baltisk Sildemåge	Misteldrossel
Gråand	Fjordterne	Savisanger
Atlingand	Havterne	Drosselrørsanger
Skeand	Dværgterne	Sivsanger
Rødhovedet And	Sortterne	Kærsanger (hørt)
Taffeland	Hvidvinget Terne	Rørsanger
Troldand	Hvidskægget Terne	Gulbug
Hvinand	Tejst	Havesanger
Stor Skallesluger	Ringdue	Gærdesanger
Hvæpsevåge	Tyrkerdue	Tornsanger
Havørn	Turteldue	Munk
Rørhøg	Gøg	Skovsanger
Blå Kærhøg	Mursejler	Løvsanger
Hedehøg	Hærfugl	Gransanger
Duehøg	Vendehals	Fuglekonge (hørt)
Spurvehøg	Sortspætte	Broget Fluesnapper
Musvåge	Gråspætte	Lille Fuesnapper (hørt)
Lille Skrigeørn	Mellemflagspætte	Grå Fluesnapper
Fiskeørn	Stor Flagspætte	Sumpmejse
Tårnfalk	Lille Flagspætte	Fyrremejse
Lærkefalk	Sanglærke	Blåmejse
Engsnarre (hørt)	Digesvale	Musvit
Blishøne	Landsvale	Sortmejse
Spætmejse	Ravn	Grønsiken
Træløber	Gråkrage	Grønirisk
Rødrygget Tornskade	Råge	Stillids
Stor Tornskade	Skovspurv	Tornirisk
Stær	Gråspurv	Dompap
Pirol	Bogfinke	Karmindompap
Skovskade	Kærnebider	Gulspurv
Husskade	Gulirisk	Rørspurv
Allike		